

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. S.**, pre trestný čin krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) trestná vec obvineného **M. S.**, vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5To 80/2011, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec bol obvinený **M. S.** uznaný vinným v bodoch 1/, 2/ rozsudku z trestného činu krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ 19. júla 2002 vo svojej výpovedi ako svedok - poškodený pred policajným orgánom Okresného oddelenia PZ SR v Lučenci po zákonom poučení v trestnej veci poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. číslo 140/1961 Zb. vedeného pod číslom ČTS: ORP-593/LC-2002 vypovedal, že dňa 19. júla 2002 o 07:00 hodine odparkoval svoje vozidlo značky KIA Pride, EČV: X. na R. a asi v čase okolo 09:50 hodine videl ako sa pri tomto vozidle pohybuje **K. K. z V.** a v ruke má nejakú plechovku alebo spray a následne ho videl odchádzať od jeho vozidla, napriek tomu, že **K. K.**, nar. **X.**, sa dňa 19. júla 2002 v čase od 06:00 hodiny do 15:30 hodiny preukázateľne nachádzal mimo mesta **L.**,

2/ 20. marca 2003 bola vykonaná konfrontácia medzi svedkami v trestnej veci vedenej na Obvodnom oddelení PZ v Rimavskej Sobote pod č. ČVS: ORP-93/2003 medzi svedkami K. K., nar. X. a M. S., nar. X., ktorej M. S. na otázku policajného orgánu odpovedal nasledovne: „Dňa 19. júla 2002 v dobe okolo 10:00 hodiny až 11:00 hodiny som sa nachádzal v L., išiel som po H., ktorá je kolmá na R., išiel som smerom na stavbu K., eso L.. Vozidlo značky KIA Pride EVČ: X. som ja mal odparkované na ulici R. poblíž kancelárie E.. Videl som p. K. odchádzať od uvedeného auta, ponáhlal sa preč, išiel smerom k R., išiel po strane chodníka, ako je predajňa D.. Mne bolo čudné, prečo sa motá okolo auta, mne sa zdalo, že sa ponáhľala preč, teda išiel zrýchleným krokom“, ďalej uviedol, že : „Priamo že by K. mne na vozidlo niečo nalial, ja som nevidel, ale som videl, že v ruke mal nejakú fľašu“, napriek tomu, že K. K., nar. X., sa dňa 19. júla 2002 od 06:00 hodiny do 15:30 hodiny preukázateľne nachádzal mimo mesta L..

Prvostupňový súd podľa § 175 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil obvinenému skúšobnú dobu 1 rok.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený. Vec napadla do senátu 5To. Obvinený vzniesol námietku zaujatosti voči predsedovi senátu JUDr. J. D.. Senát 5To uznesením na verejnom zasadnutí 24. mája 2011 rozhodol, že predseda senátu JUDr. J. D. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5To 80/2011.

Na základe sťažnosti obvineného Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu, sp. zn. 5To 80/2011, z 24. mája 2011 a vylúčil JUDr. D. z vykonávania úkonov trestného konania.

Obvinený 5. septembra 2011 vzniesol námietky zaujatosti sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici. V úvode podania vzniesol námietku všetkých sudcov na trestnom úseku Krajského súdu v Banskej Bystrici z dôvodu, že rodinní príslušníci Ing. A. Ď. sa viackrát vyjadrili, že urobia všetko preto, aby bol obžalovaný M. S. kriminalizovaný. Toto má byť ako odplata, že v súčasnosti M. S. žije v spoločnej domácnosti s Ing. A. Ď., ktorá sa rozviedla

6. júla 2011 s bývalým manželom Ing. J. Ď.. Predmetné skutočnosti vyplývajú z obsahu výpovedí a e-mailovej korešpondencie matky Ing. A. Ď. J. O.. Aj keď došlo k vylúčeniu predsedu senátu JUDr. J. D. na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, 3Tos 1/2011, zo dňa 15. júna 2011, existuje opodstatnená a odôvodnená obava, že aj ostatní sudcovia trestného úseku Krajského súdu v Banskej Bystrici budú lojálni a potvrdia rozhodnutie Okresného súdu v Lučenci, spisová značka 3T 164/2009, zo dňa 25. novembra 2010. O vyššie uvedení skutočnostiach sa dozvedel aj 3. septembra 2011.

Za podstatné taktiež považuje, že prvá námietka, predmetom ktorej bol návrh na vylúčenie predsedu senátu JUDr. J. D. bola zamietnutá senátom, ktorého členom bol aj JUDr. P. C., ktorý je toho času predseda senátu, ktorý má predmetnú vec prejednávať. Pripomína, že toto uznesenie ako nesprávne bolo zrušené iným senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici a v konečnom dôsledku bol JUDr. J. D. vylúčený z prejednávania (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 3Tos 1/2011).

Za nie nepodstatnú skutočnosť, ktorú chce dať v predmetnej súvislosti do pozornosti súdu je preukázateľný únik informácií z Krajského súdu v Banskej Bystrici, čo bolo písomne uvedené v námietke právneho zástupcu JUDr. P. V. zo dňa 19. mája 2011 cestou elektronickej pošty (na strane 1), čo taktiež nesporne potvrdzuje odôvodnenú obavu o nestrannosť konania, pretože touto skutočnosťou sa Krajský súd v Banskej Bystrici do dnešného dňa nezaoberal ani nevysporiadal.

Vzhľadom k nestrannosti konania a spravodlivého rozhodnutia vo veci s prihliadnutím na doterajšie rozhodnutie o vylúčení predsedu senátu JUDr. J. D., namieta Krajský súd v Banskej Bystrici ako celok s tým, aby bola vec posúdená na inom krajskom súde v rámci Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh obvineného nie je dôvodný.

Z vyjadrení sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici mal najvyšší súd preukázané, že sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici obvineného nepoznajú, nie sú s obvineným v žiadnom vzťahu, necítia sa vo veci predpojať.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. (účinného do 1. januára 2006) z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušného súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 25 ods. 1 Tr. por. Odňatie a prikázanie veci podľa vyššie citovaného ustanovenia je výnimkou z tejto ústavnej zásady.

Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu.

Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Podľa § 30 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, prísediaci, vyšší súdny úradník, probačný a mediačný úradník, prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Námietky obvineného sú vznesené voči sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici pre ich pomer k osobe, k rodinným príslušníkom Ing. A. Ď.. Podľa obvineného z toho dôvodu, že sudcovia budú lojálni k svojmu kolegovi, ktorý bol vylúčený z vykonávania

úkonov trestného konania v predmetnej veci a z dôvodu zabezpečenia nestrannosti konania a spravodlivého rozhodnutia.

Z vyjadrenia sudcov vyplýva, že s obvineným sa nepoznajú, nemajú k nemu žiadny vzťah a necítia sa predpojatí.

Pocit obvineného, že by všetci sudcovia boli voči nemu zaujatí, ktorý vyplýva, že niečo počul od rodinných príslušníkov Ing. Ď. alebo to má vyplývať z e-mailovej korešpondencie o kriminalizácii jeho osoby, nemôže byť dôvodom na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu. Tieto skutočnosti nie sú takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že nie je daný taký dôležitý dôvod predpokladaný ustanovením § 25 ods. 1 Tr. por., v dôsledku ktorého by bolo potrebné predmetnú trestnú vec odňať Krajskému súdu v Banskej Bystrici a prikázať ju inému súdu toho istého druhu a stupňa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová